

Ribe Stiftsudvalg for Diakoni

Referat af møde afholdt onsdag d. 22. maj kl. 17.00 i Treenighedskirken i Esbjerg

Tilstede: Lilian Tyrsted, Ingelise Wenzel, Peter Grevsen, Heine Fricke og Ian Ørtenblad (referent)

1. Godkendelse af referat fra sidste møde (18. april 2012)

Referatet blev godkendt.

2. Siden sidst – løst og fast

LT har orienteret biskoppen om udvalgets arbejde og kommende projekter. IW fortalte om en diakonal koge- og kunstbog, der er på vej. IØ fortalte, at der via Viborg Stiftsudvalg for Diakoni er modtaget en henvendelse fra Landsforeningen af Menighedsråd, der på deres årsmøde har en workshop med titlen: "Når kirken rækker ud – diakoni i praksis". Ingen fra Ribe Stiftsudvalg for Diakoni kunne deltage i årsmødet, hvor den diakonale workshop varetages af Viborg Stift.

3. Hvad er forskellen på diakonalt og socialt arbejde? – en diskussion

Dette punkt refereres bevidst mere detaljeret (omend stikordsbetonet) end normalt. **NB:** At skelne mellem diakonalt og socialt arbejde er ikke stiftsudvalgets programmerklæring – men udtryk for en parathed til at tage diskussionen. Diakoni har kristent filter. Diakoni er folkekirkens sociale arbejde. Diakoni er båret af Gud. Det offentlige kan ikke lave diakonalt arbejde. En aktivitet er ikke diakonal, men *interaktiviteten* mellem to mennesker er diakonal. Menneskesynet er forskelligt. En tro på, at vi alle er skabt i Guds billede med samme værdi gør forskellen. Man bruger de talenter man har fået. Vi skal se hen til næsten. Socialhjælp er hvor modtageren har *krav* på at få; diakonalhjælp er, hvor giveren har *pligt* til at give. Overskrift i KD 18/5-12: "Kan vi egentlig forvente, at pædagoger og sosu'er kan lide vores pårørende?". Vi er Guds hænder på jorden. Diakoni er at være i en andens tjeneste. Diskussion af velfærdsstaten. Forskellen er fortegnet. Der henvistes til www.diakoni.dk. Nytteetik – nytter det? Kan det betale sig? Sådanne spørgsmål er ikke [i diakonien]; vi er der bare. Skal den modtagende yde noget til gengæld? Ikke i diakonien, der arbejdes der ikke med planer. Diakonalt arbejde kan godt sættes i system. Det offentlige, embedsvældet, kan ikke arbejde med værdier; de har en grundlov.

IØ citerede fra N. H. Sørensen, "Livets Gaade – Korsets Gaade" (s. 206), 1947, G.E.C. Gads Forlag, København, der nok er præget af sin samtid, men alligevel rammer noget i vores tid (se fremhævelserne): "Vi ved jo alle, at det meste af det, der oprindeligt var den kristne diakonis særlige felt, nu er overtaget af statslige og kommunale instanser. Vi synes ikke, at det ret vel kunne være anderledes; og vi konstaterer måske med tilfredshed, at de gør det meget godt. Der er imidlertid dog et par ting at bemærke: **Først dette, at den kristne diakoni efter sit væsen er frigjort fra at skulle tjene bestemte sociale eller politiske eller kulturelle programmer.** Det er nu engang ikke lige meget, om et hjem, der er i nød, får besøg af det vi forstår ved en diakonisse, eller det er en af Hitlers 'brune søstre' eller hvad de nu hed, der kommer. **Måske maden bliver lavet og den syge plejet lige så godt af den sidste som af den første. Med dermed er ligestillingen jo nu da ikke godtgjort.** I øvrigt har vi set tilstrækkeligt til aldrig at glemme, at en statslig indrettet tjeneste for folkesundheden kan blive snarest det stik modsatte af det, som kristen diakoni altid må være. **Kristen diakoni har den lykke at være bundet af ny testamentes urokkelige respekt for hvert eneste menneske, ikke bare for dem, som staten finder nyttige.** Og i sammenhæng hermed står det andet: Den, der tjener i kristen diakoni, skulle på en helt anden måde end den ikke-kristne vide, hvad nød er; han eller hun ved nemlig noget om Guds mening med nøden, ved, at Gud vil, at nøden efter yderste evne skal afhjælpes, men ved også, at midt i nøden, trods nøden, kan Guds godhed og herlighed åbenbares. Kristen diakoni ved, at al menneskelig hjælp er noget blot foreløbigt og ufuldkomment, at alle sociale fremskridt ikke kan omskabe verden til et paradis. Kristen diakoni forkynder Gud, Guds forbarmelse og kærlighed, Guds uransagelige visdom. Og den gør dette, idet den kommer som en del af menighedens *selvfølgelige* liv og således forkynder den kristne menigheds fællesskab og samfølelse med dem, der er ramt af timelig nød."

4. Samarbejde med Haderslev Stift – næste skridt

Biskop Niels Henrik Arendt indkalder som næste skridt de to stifters diakoniudvalg til et fælles møde tirsdag d. 28. august for at tale om et eventuelt diakonalt samarbejde. NHA tager kontakt til LT med henblik på at udarbejde en dagsorden. Vort fokus er fortsat "At kunne det, de andre kan", og det findes vigtigt, at kendskabet til diakoni bliver udbredt. En bestemt gruppe af mennesker bør være målet for en fælles indsats, så det ikke bliver for diffust.

5. Fyraftensmøder 2012

Endelig invitation til møderne fremlagdes af IØ; den sendes ud via stiftet til alle sogne. IW og PG tager hver 10 minutter om henholdsvis diakoni i det nære og diakoni i det store perspektiv. IØ laver tidsplan og medbringer roll-up og plakater.

6. Fællesmødet med Samvirkende Menighedsplejer 29. september 2012

Biskop Elisabeth Dons Christensen har indvilget i at deltage i mødet, hvilket udvalget modtog med tilfredshed. Dette er meddelt Samvirkende Menighedsplejer. Invitationen, som IØ laver sammen med SM udsendes primo august.

7. Punkter til næste møde

Næste møde var aftalt til d. 28. august, men dette blev *ændret* til onsdag d. 29. august kl. 16.00 og afholdes et hensigtsmæssigt sted i Ribe, hvor udvalget nemlig samme aften skal til inspirationsmøde hos biskoppen.

8. Evt.

IØ bestiller Helle-Hallen til DiakoniMesse 2013, der forventes afholdt lørdag d. 2. februar 2013.